

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN EKSHÄRAD, VÄRMLAND. — FOTO. JOHANSSON, RANSÄTER.

11TE ÅRG.

DEN 5 DECEMBER 1909.

NO 10.

Efter porträtt.

Kliché: Kem. A. z. Bengt Sjöfverparre Sthlm.—Gbg.

Jacob Hägg

JAKOB ADOLF HÄGG.

Våren 1896 gafs i Stockholm en pianoafton med svenska tonalster, hvaribland en pianosuite af J. A. Hägg. För det yngre släktet erbjöd det främmande namnet inget särskildt intresse, men hos den äldre generationen, som omkring 1870-talet deltagit i hufvudstadens blomstrande musiklif, väcktes minnet af en genial ung man, som fru Musica tagit under sitt synnerliga hägn och på hvilken hon slösat sina dyrbaraste gåfvor. Men gudarne voro afundsamma och sände Hermes att med sin trollstaf försänka hans ande i sömnens dvala. Sedan ett par decennier hade det varit tystnad kring hans namn, då plötsligt förtrollningen bröts och fru Musicas skyddsling återuppväcktes ur sömnen. På nytt bars hans namn ut i världen, det ena verket aflöste det andra, vittnande om obruten skaparkraft och rastlös arbetsiver. Efter pianosuiten, som utkom på hösten 1896 under opus-talet 3, följde snart större och mindre tonsättningar, hufvudsakligen för piano, men äfven för orkester, sång, violin, violoncell och orgel. Af de talrika verken torde dock den öfvervägande delen tillhöra tonsättarens ungdomsalstring.

Då någon fullständig förteckning öfver hans kompositioner hittills ej offentliggjorts, torde följande kunna tjäna till ledning, utan att dock göra anspråk på fullständighet. Op. 1: Sonat E-moll för violoncell och piano, op. 2: Nordisk symfoni, op. 3: Suite G-moll för piano, op. 4: Albumblåtter för piano, op. 5: Miniaturbilder för piano, op. 6 o. 7: outgifna verk, op. 8: 5 fantasistycken för piano, op. 9: stycke för orkester, op. 10: marsch F-dur för piano, op. 11 o. 12: fantasi-stycken för piano, op. 16: impromptu D-dur för piano, op. 17: bilder ur barnalifvet för piano, op. 20: Sonat F-moll för piano, op. 21: 2 impromptus E-dur för piano, op. 22: Suite sentimentale för piano, op. 23: Tarentella A-moll för piano, op. 24: 3 små suiter i gammal stil för piano, op. 26: 5 häften Nordiska Lieder ohne Worte, op. 27: Koboide und Nixen, fantasistycke för piano, op. 29: Sonat D-moll för piano, op. 34: Suite i D moll för piano, op. 40: 24 preludier för orgel eller piano, op. 41: Suite G-moll för piano, op. 43: Suite i G-dur för piano, op. 44: 12 sånger och op. 45: Ballade F-moll för piano. Dessutom äro utgifna 5 stycken för violin och piano, 20 Bjuråkerspolskor för piano, en samling folksånger och folkdanser, 2 kan-tater, uppförda vid H. C. Andersens 100-årsfest i Köpenhamn, Kursus i enkel kontrapunkt, belysande kompositionsstudierna hos Kiel, Album, 16 lättare klavérstycken, Valse de salon för piano, 9 karaktärsstycken för piano, 2 Scherzi för piano, 2 klavéristycken, Frühlingsstück och Herbstlied, Kleine Ballade A-dur för piano, 2 Valser för piano i H-dur och E-moll, Balletstück och Blumenstück för piano, sonat F-dur för piano samt två stycken, preludium och andante för violoncell och piano. Af outgifna verk må nämnas en pianotrio i G-moll, en stråkkvartett, en violinsonat, en sonat à 4 m., Amerikansk festouverture för orkester, ett Allegro för horn och piano, 100 norska koraler och polskor, en damkör ur Naëma (Sätherberg), "Studenten fra Lund" för kör och baryton, "Hvi suckar det så tungt uti skogen?" för soli, kör, piano och orkester, Fantasistycke C-moll för orkester och ouverture D-dur för orkester. De tryckta kompositionerna hafva med få undantag utkommit på Det Nordiske Forlag i Köpenhamn, Hofmeisters förlag i Leipzig och Elkan & Schildknechts förlag i Stockholm. Den nordiska symfonien har vid flera tillfällen med stor framgång uppförts i Köpenhamn, Göteborg* och Stockholm, på sistnämnda stället senast vid den svenska musikfesten 1906.

Tonsättarens konstnärsindividualitet har på ett träfande sätt karakteriserats i den ansedda tyska musik-tidningen "Signale": I motsats till de nordiska Sturm-und Drang-naturerna sluter sig Jakob Hägg åter till den Mendelsohn-Gadeska riktningen utan att dock förneka sin egen individualitet. Detta inflytande berör i hufvudsak blott kompositionernas formella

sida. I klara, genomskinliga former uttalar Hägg sina musikaliska tankar, som med sträng logik utvecklas ur hvarandra och därvid äro naturliga och enkla. Allt grubbleri, bakom hvilket nästan alltid döljes det konstnärliga skapandets oförmåga, ligger fjärran från honom. Han återinsätter melodien i hela omfånget af dess rätt och skakar fram en melodirikedom, som i vår melodifattiga tid måste verka alldeles påfallande. De skönt funna melodierna understödjas verksamt af en fint vald, alltid intressant harmonik. Hägg ingjuter sin härliga tonpoesi särskildt i de långsamma satserna, hvilkas tjustning ingen så lätt kan undandraga sig. Det är en sund, klar och hjärteglädjande musik.

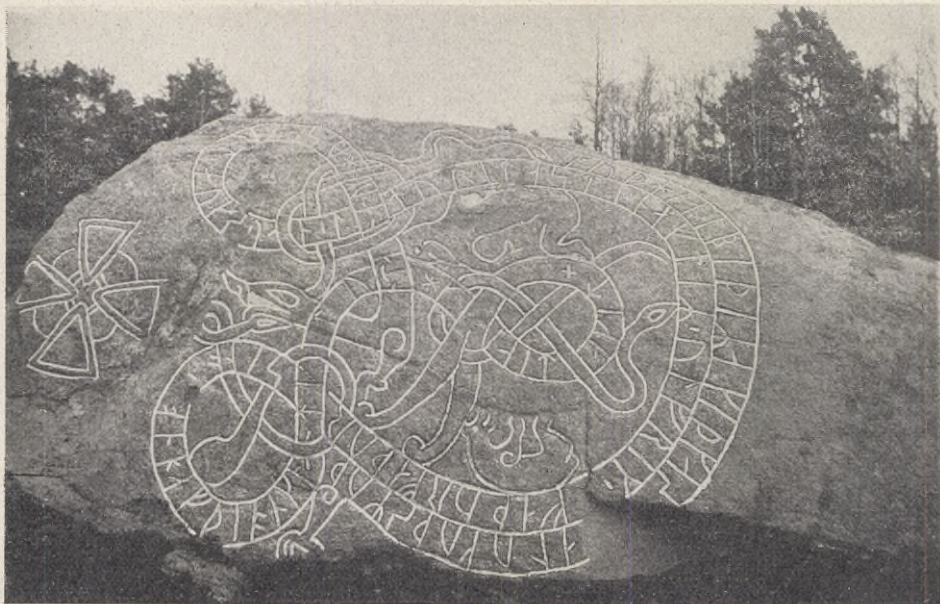
Jämte de ovanliga kompositionsanlagen var det den pianistiska begåfningen, som i Jakob Häggs ungdom väckte allmän uppmärksamhet. Ej blott som solist, ensemblespelare och ackompanjator utan äfven och kanske främst som mästare i improvisationens svåra och sällsynta konst vann han de mest framstående musikkännarens beundran. Bland annat kunde han öfver ett gifvet tema improvisera fyrstämmda fugor, hvilkas fulländade form motsvarade det musikaliska innehållet. Denna rika musikbegåfning i förening med en originell och fångslande konstnärspersonlighet förvärfvade honom tillgifna vänner hvart han kom; särskildt Ludvig Norman, Jenny Lind, H. C. Andersen och Gade omfattade den unge konstnären med varm vänskap. Af fru Gade skildras han som en naiv, af fantasi och talang sprudlande yngling med ett märkvärdigt förändligt uttryck i sitt ansikte och ett så vinnande väsen, att man måste älska honom. Samtidigt var han en utpräglad stämmingsmänniska, än jublande i entusiasmens högsta regioner, än modlös, nedtryckt och förtviflad. Hans beundran för sin lärare Gade får ett vackert uttryck i hans offentliggjorda bref från studietiden: "Att Gade som människa är i alla afseenden en af de mest ideala personligheter man kan tänka sig, tror jag mig förut hafva sagt. Med hvarje dag älskar man honom mera. Denna blandning af religiös barnslig enkelhet och flärdfrihet med en i högsta grad glänsande, men aldrig oren konstnärlig fulländning och begåfning måste man icke allenast beundra utan äfven älska, älska såsom man älskar Gud, uppenbarande sig uti människan. Ingen simpel jordiskhet."

Jakob Adolf Hägg föddes den 27 juni 1850 i Östergarns socken på Gotland. Han tillhör en känd gottlandssläkt, som äfven alstrat ännu en bekant musiker, organisten och tonsättaren Gustaf Hägg. På grund af sina utpräglade anlag erhöi den lille Jakob mycket tidigt pianoundervisning i hemmet samt från och med sitt femtonde år vid konservatoriet i Stockholm, där han blef prof. van Booms favoritelev. Han fortsatte studierna vid konservatoriet till 1870 och gjorde sig samtidigt offentligt känd som pianist, särskildt vid de kammarmusiksoiréer, som på 1870-talet gäfvos af hrr Book, Nordqvist, Hagemeister, Lindroth och Fritz Söderman. Efter avslutade studier vid konservatoriet erhöi han Jenny Lind-stipendiet, som han fick uppbära i fyra år. Härigenom satt i stånd att fortsätta studierna begaf han sig till Gade i Köpenhamn, där han från alla håll rönt bevis på sympatier och beundran. Sedan han en tid arbetat under Gades ledning, reste han på hösten 1871 först till Berlin, där han idkade kompositionsstudier för Kiel, och sedan till Leipzig. De närmaste åren tillbragtes i Österrike, England och Italien, hvarest han stannade i nio månader. Då han i midten af 70-talet återkom till fosterlandet var han sjuk till kropp och sinne. Gripen af religiösa grubblerier drog han sig tillbaka från världen och framlefd långa tider på olika platser i Norge. Eftér att ha återvunnit sin hälsa har han de senare åren varit bosatt på Iggesunds bruk vid Hudiksvall, där han ägnar sig åt musiklärarekallet och sin tondiktning, af hvilken man har anledning emotse ännu många snillrika alster. *Olallo Morales.*

* Symfonien uppfördes helt nyligen i Göteborg af dess orkesterförening, *Red*

EN NYFUNNEN UPPLÄNSK RUNSTEN.

FÖR H. 8 D. AF PROFESSOR OTTO von FRIESEN.

Efter fotograf.

DEN NYFUNNNA LINGSBERGSSTENEN.

Kiloh. Bengt Stufversparre.

Uppland — det gamla Svithiod, svenska rikets moderbygd — hyser inom sina landamären nära tusen runstenar, hälften af Sveriges samtliga, och ändock går väl knappast något år förbi utan att det skänker oss en eller flera nya. Desto märkvärdigare är detta, om vi betänka, att det stora flertalet af dessa vårdar öfver män och kvinnor, som lefvat och sträfvat i det forna Upplands bygder, förskrifver sig från en tidrymd af endast omkring 75 år, tiden 1025—1100 — Anund Jakobs, Emunds, Stenkils och Inge den äldres tid. Det hade blifvit ett mod att resa stenar och rista runor öfver aflidna fränder, men visserligen ett vackert och djuptänt mod. Tänkom oss att senare släktled hållit fädernas sed uppe intill våra dagar och på hvarje gård i stenskrift kunde läsas dess odlares namn och lifsgärning!

Under höstplöjningen fann man på Lingsbergs gård i Vallentuna socken djupt ner i åkermyllan en förut okänd runsten. Den låg 20 meter från en annan, som varit känd sedan midten af 1800-talet. Midt emellan

som vi finna runstenar, hvilka då ofta förmåla om, att bron lagts af en son eller maka till minne af en bortgången fader eller make och för hans själafrid.

De båda stenarne befinna sig på östra sidan af den nämnda dalen och ha sannolikt en gång motsvarats af ett annat par vid brons västra ända närmare gården.

Ristningarna äro utförda i den för Uppland utmärkande, rikt ornamenterade stilen. Betrakta vi den nyfunna stenen, finna vi längst till vänster ett starkt stiliseradt, likarmadt kors. Detta har en gång, då stenen stod rest i sin ursprungliga ställning, befunnit sig öfverst på den ristade ytan. Denna upptages f. ö. till största delen af en bred, i form af en hyska lagd slinga, hvilken bildar ram åt inskriften. I den bukande slingans ena ända se vi rakt under korset ett djurhufvud; den andra ändan löper ut i en tveklufven stjärt. Vid de punkter där rundjurets slingor skära hvarandra, knyts bukterna samman af smalare ormliknande djurfigurer. Till vänster om stjärtbukten synes ett djur, som ser ut som en björn, till höger en

de båda stenarne löper en bred vägbank, byggd i den grå forntiden af grus och hufvudstora kullerstenar, men numera uppbruten till åker. Denna öfvergifna gamla väg har fordom ledt tvärs öfver den djupa och fordom sanka dalgång, som på östra sidan om gården sträcker sig från norr mot söder ut till den nu i flera omgångar sänkta och utdikade Angarnsjön. Ofta är det just vid ändarna af sådana "broar" öfver sankmarker,

Efter fotograf.

STENENS LÄGE I TERRÄNGEN.

Kiloh. Kem. A. B. Bengt Stufversparre Stålm. — Ölg.

man med uppdragna knän, nedåt riktade underarmar och spetsigt skägg. Vi kunna redan med stöd af ornamentiken säga, att Lingsbergsstenarna härröra från Upplands klassiske runmästare, Asmund Kareson, hvilken under 1000-talets andra fjärdedel ristat omkring 40 signerade och osignerade stenar.

På den tidigare funna stenen läses:

TAN AUK HUSKARL + AUK SUAIN + AUK HULMFRITHR + THAUN MITHKIN LITU RITA + STIN THINO + AFTIR HALFTAN + FATHUR THAIRA TANS AUK HULMFRITHR AT BUANTA SIN.

Detta vill på nusvenska säga: "Dan, Huskarl och Sven samt Holmfrid, moder och söner, läto resa denna sten till minne af Halfdan, fader till Dan och hans bröder och Holmfrids make". Ordagrant lyda de sista orden "och Holmfrid (lät resa stenen) till minne af sin make".

Inskriften på den nyfunna stenen lyder:

TAN AUK HUSKARL AUK SUAIN LITU RITA STIN AFTIR ULFRIK FATHURFATHUR SIN (H)ON HAFTH I ONKLANTI TUH KIAL TAKIT + KUTH HIALBI THIRA (F)ITHKA SALU KUTHS MUTHI(R), hvilket betyder:

"Dan, Huskarl och Sven läto resa stenen efter sin farfader Ulfrik. Han hade i England uppburet två gälder. Gud och den heliga jungfrun hjälpe Ulfriks och Halfdans själ": ordagrant "... hjälpe faderns och sonens själ".

De båda stenarne äro, såsom det framgår af inskrifterna, resta af tre bröder Dan, Huskarl och Sven: den första öfver deras fader Halfdan — och i denna hyllningsgård har Halfdans maka och brödernas mor, Holmfrid, deltagit —, den andra öfver deras farfader Ulfrik. Att stenarna äro samtidigt resta framgår däraf, att den nyfunna stenen har den vanligå fromma ön-

skan om den aflidnes salighet så stilerad, att den gäller både Ulfrik och Halfdan. Våra inskrifter ge oss namnen på tre släktled, som lefvat och ströfvat å Ling, såsom gården hette under medeltiden och äfven i nyare tid, tills den omkring 1700 adlades till herregård med namnet Lingsberg. Om Ulfrik — det första ledets representant — vet stenen något mer än blotta namnet. "Han hade" — heter det — "i England tagit två gälder". Omkring år 1000 var England hemsökt af nordiska vikingar som under betydande höfdingars ledning genomströfvade landet i skilda riktningar under mord och plundringar. Dan-skarne spelade bland dessa vikingar en ledande roll, men äfven svenskar och normmän fylkade sig under Sven Tveskäggs, Jomsvikingajarlarnes och Knut den stores fanor. Särskildt veta vi, att Olof Skötkonung skickade sin frände Knut betydliga svenska hjälptrupper. När engelsmännen bragts till det yttersta, köpte de sig gång efter annan fred genom att er-lägga en stor summa pänningar, hvilken kallades *danagäld* eller helt enkelt *gäld*. Gälden fördelades af vikingahärens befälhafvare på hans män, och som sådan har Ulfrik tydligen vid två tillfällen fått *sin* lott. Tyvärr anger ristaren icke vid *vilka* tillfällen detta skett. Det har han däremot gjort på en sten i grannsocknen Orkesta. Den Ulf, öfver hvilken denna sten är rest, hade deltagit i striderna i England under befäl af en Toste, som sannolikt är den berömda uppsvenske vikingahöfdingen Skoglar-Toste, Sigrid Storrådas far, samt vidare under Jomsvikinga-jarlen Torkel den höges och Knut den stores befäl.

Den nyfunna runstenen är sålunda af mer än vanligt intresse. Det är nämligen endast högst få run-inskrifter, som tala om händelser eller personer, som tillhöra historien.

Otto von Friesen.

Ett ganska enastående arbete är det som af redaktören för Kristinehamnsposten, A. G. Petersson, nedlagts på *släkt- och bygdeforskning*, och resultatet däraf är både stort och intressant. Få äro de domstols- och kyrkoarkiv eller andra dylika samlingar i födelsetrakten — hr P. är född i *Karlskoga* — dem han icke genomskökt; riks- och kammararkiven i Stockholm m. fl. äro honom ingalunda främmande.

Men så har ock red. P. i sitt arbete haft en ovanligt dugande hjälp i sin dotter, *Annie*, som den 29 nov. fyller icke mer än 15 år, men det oakadt redan i sex års tid träget biträdt sin fader med att uttolka

och renskrifva gamla halft oläsliga domböcker, gamla dop-, vigsel-, husförhålls- och dödböcker, sockenstämmoprotokoll etc.

Hennes förmåga som tolkarinna af gamla handlingar har ådragit henne uppmärksamhet från olika håll, och hon har anlitats mer än en gång för viktiga tydningar.

F. n. är redaktör Petersson, med sin dotters hjälp, sysselsatt med utarbetandet af tvenne släktböcker, som komma att ge en god inblick i forna tiders lif och sedvänjor i de båda bergslagssocknarna Karlskoga och Bjurkärn.

Foto. Hallberg, Kristinehamn. TVÅ ARKIVFORSKARE: Redaktör A. G. Petersson i Kristinehamn och hans 15-åriga dotter

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLÅ.

Kitché - Bengt Silfverparre.

SVENSKA GYMNASIK- OCH IDROTTSFÖRENINGARNAS RIKSFÖRBUNDS ÖFVERSTYRELSE VID MIDDAGEN Å HOTELL KRONPRINSEN.

Sittande, mellerst: Kronprins Gustaf Adolf. På hans högra sida, närmast: öfverste Balck, därefter: direktör Edström, kapten Drakenberg, greve v. Rosen, kontorschef af Sandeberg; på kronprinsens vänstra sida: polisdomare Berger, kapten Nerman, disponent Löwenadler, kapten Drake, grosshandl. Englund. *I andra ledet*, fr. v. t. h.: Kamrer Lundgren, handl. Rylander, kammarskrifvare Rudberg, grosshandl. Ljunggren, redaktör Friberg, kronolänsman Insulander, direktör Kornerup, kassör Thisell, hr Ul ich Salchow, löjtn. Ahnström, grosshandl. Westergren, kassör Olsson. *Stående i bortersta ledet*, fr. v. t. h.: Löjtn. Hedenblad, handl. Helgeson, ingenjör Löfgren, redaktör Erik Bergvall, löjtn. Silfverstolpe, löjtn. G:son Uggla, löjtn. Asbrink, kanslist Grahn, kontorschef Jonson, banktjänsteman E'ngren, amanuens B. Söderström, hofrättsnotarie Killander.

Svenska gymnastik- och idrottsföreningarnas riksförbund har haft ordinarie årsmöte i Stockholm. Till "*idrottsriksdagen*" — som afhöllits i en verklig riksdagsal — voro 141 ombud för landets idrottsföreningar anmälda, och förhandlingarna leddes af kronprins Gustaf Adolf.

"IDROTTSRIKSDAGENS". PLENUM I ANDRA KAMMARENS SAL: × ordföranden Kronprins Gustaf Adolf.

Foto. Jæger, Sthlm.

Kliché: Bengt Sjöqvist.

UR 4:de AKTEN AF »KÄRLEKEN STÅR PÅ VAKT» A. K. DRAMATISKA TEATERN. Hr Palme och fröken Borgström. Fröken Borgström: "Nå men min man, låt det bli min sak". (Se text å sid. 151).

Kl. fotograferat

Kliché: Bengt Sjöqvist.

TILL COQUELIN D. ÅS MINNE. Af ett antal engelska skådespelare har i dagarna överlämnats ofvan afbildade gåfva till Comédie Française i Paris till hedrande af den store aktören Coquelin d. ås minne.

I London vinner inom de förnäma kretsarna en ny moderiktning allt mer terräng — det är äkta kinesiska dräkter som segerrikt upptagit kampen med de parisiska moderna.

I sällskapslivet träffar man redan icke så få damer som bära dessa egenartade, underbara dräkter ifrån Midtens rike. Dräkterna ha af en engelsk firma köpts direkt från några förnäma kinesiska familjer. Broderierna å desamma äro handarbete — förfärdigandet af en enda dylik klädnad tar ofta ett helt års tid i anspråk. Det från den kinesiska silkesmasken härstammande hvita sidenet är som bekant af naturen mycket mjukare och hållbarare än det europeiska. Jämte sin i ögonen fallande färgprakt utmärka sig de kinesiska dräkterna genom en utomordentlig hållbarhet.

Det finaste kinesiska sidenet är gult och får blott bäras vid hofvet; därefter kommer indigo; rött är den vanligaste färgen. Hvitt är sällsynt, då det betyder sorg, grönt är mycket vackert men också mycket dyrt.

Ett godt bevis på den kinesiska robes segerrika framträngande får man, om man studerar en af de engelska tidningarnas alltid lika utförliga redogörelser för ett fashionabelt bröllop i dessa dagar.

*

Text till bild å sista sidan.

Den i dagarne bortgångne målaren P. S. Krøyer

var tvifvelsutan den största måleriska begåfningen i det samtida Danmark, om han ock icke var den djupaste personligheten.

Man räknar honom som friluftsoch valörmåleriets införare i dansk konst. Hans glada, ljusa konst, hans utomordentliga koloristiska blick, hans särregna förmåga att uppfatta och återge ett ansikte, hans geniala penselföring ha gjort honom till en populär konstnär som af många icke alltför svårt tillräknades de uppenbara bristerna, som alla hade sin grund i hans temperament.

Han var bland medlemmarna af den frejdade konstnärskolonien å Skagen, som bland de sina räknade också Holger Drachmann. Här var Krøyer hemma; och här skapade han sina största verk, med motiv från fiskarlivet och naturen.

En något så när allsidig antydan om hvilka ämnen K. upptagit till behandling — och hur han behandlat dem — skulle taga en alltför vidlyftig plats att här vara möjlig. — Under sina många resor hann Krøyer outtröttligt finna nya motiv, nya ansikten att återge.

KINESISK ROBE.

Efter fotograf

Kliché: Bengt Sjöversparre.

KINESISK ROBE.

En svensk operett hör inte till alldagligheterna. Den man, som nu öfverraskat svenska publiken med att uppträda som framgångsrik på en gång operettkompositör och librettoförfattare, är (den dock icke svenskfödde) tandläkaren *Karl Gilck*, hvars förslingsverk, "*Fortunas Gunstling*", nu gifvits å Oscarsteatern i Stockholm. Premiären blef en obestriddlig succés.

*

Stockholm har i dagarna upplefvat det tredje de Flers- och de Cavaillet programmet: "*Kärleken står på vakt*", en genomspituell komedi, som nu gått öfver K. Dramatiska Teaterns tiljor och liksom föregående alster af samma författarfirma, hvars medlemsantal i verkligheten växlar mellan två och fyra, bereds ett hjärtligt mottagande. Hufvudrollerna uppbyros med stor éclat af fröken *Borgström* och hr *Palme*.

TANDLÄKARE KARL GILCK.
"Fortunas gunstlings" kompositör och librettoförfattare.

Efter fotograf

Kliché: Bengt Sjöversparre.

KINESISK ROBE.

Foto. Jæger, Sthlm.

UR »FORTUNAS GUNSTLING» Å OSCARSTEATERN I STOCKHOLM.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

ÅRETS NOBELPRISTAGARE

Det officiella kungörandet af årets Nobelpristagare kommer icke heller denna gång förrän vid själva öfverlämnandet af de olika prisen; men icke heller i år torde förhandsantagandena och gissningarna om hvilka de lycklige äro riskera att på den stora dagen mötas af idel öfverraskningar.

Det litterära Nobelpriset torde denna gång komma att stanna inom landets gränser. Sverige äger i detta nu på litteraturens område namn, som icke behöfva stå tillbaka för dem, hvaröfver hvilket som helst annat land är stolt. Och då nu en litterär storhet som *Selma Lagerlöf* torde blifva den segerkrönta, kommer förvisso ingenstädes ifrån att talas om nationell partiskhet.

Icke mer än 35 år är nu den man, som räknas som den trådlösa telegrafiens uppfinnare — *Guiljelmo Marconi*, till börden italienare, — och som med professor *Karl Ferdinand Braun* torde få dela priset i fysik.

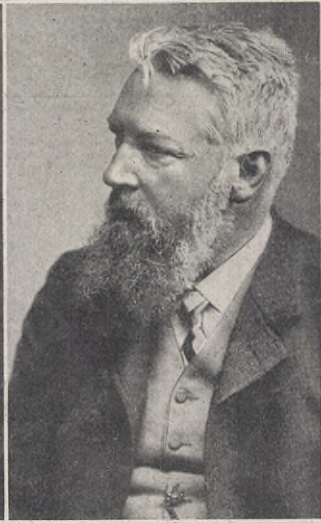
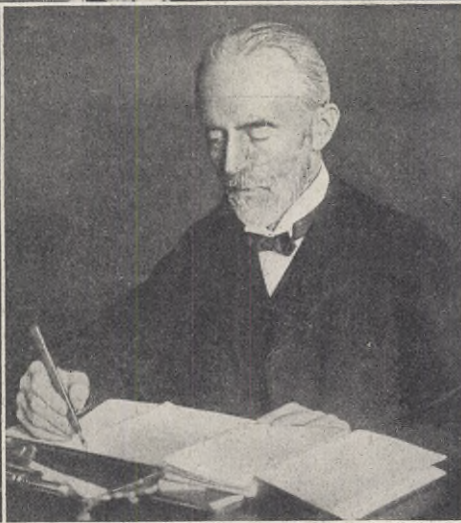
Redan vid 21 års ålder begynte Marconi syssla med de af Hertz upptäckta elektriska vågorna och gjorde däraf den utomordentligt viktiga tillämpning, som nu föreligger i den efter honom uppkalade telegrafien. — Professor Braun i Strassburg är en flitig författare på värmeteorien och elektricitetslärans område; i sina arbeten om värmeutveckling i galvaniska element har

han påvisat, att kemisk energi ej kan helt omsättas i elektrisk. Vidare har han inlagt högst betydande förtjänster om den trådlösa telegrafien, där han delvis varit en föregångsman till Marconi.

Priset i kemi torde tillfalla professor *Wilhelm Ostwald* i Leipzig. Professor O., som är född i Riga, blef 1881 professor vid polyteknikum därstädes och var mellan 1887—1906 professor i fysikalisk kemi vid universitetet i Leipzig. Bland hans mycket uppmärksammade verk äro de, som handla om det nära sambandet mellan syrors ledningsförmåga för elektricitet och deras förmåga att åstadkomma kemiska reaktioner.

Mest känd är O. genom sin epokgörande lärobok i allmän kemi och som utgifvare af en tidskrift för fysikalisk kemi. I denna har han framfört teorierna om utspädda lösningar och om den elektriska dissociationen, hvilka revolutionerat den fysikaliska kemien.

Som den medicinske pristagaren är professorn i Bern *Theodor Kocher* nämnd — mannen, som först funnit det rationella sättet för operativ strumabehandling. Professor K. är ock i öfrigt en framstående kirurg, som gjort sig mycket förtjänt om operationsteknikens utveckling.

Efter porträtt.

GUILIELMO MARCONI.

SELMA LAGERLÖF. (Foto. Jonason, Gbg.)
THEODOR KOCHER.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre Stlm.—Gbg.

WILHELM OSTWALD.

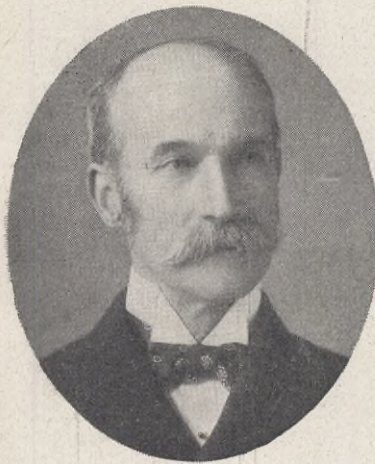
DEN ENGELSKA BUDGETSTRIDEN.

Efter fotografi.

ENGELSKA PARLAMENTET.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm.—Öbg

Efter fotografi.

LORD LANSDOWNE,
oppositionens ledare i öfverhuset.

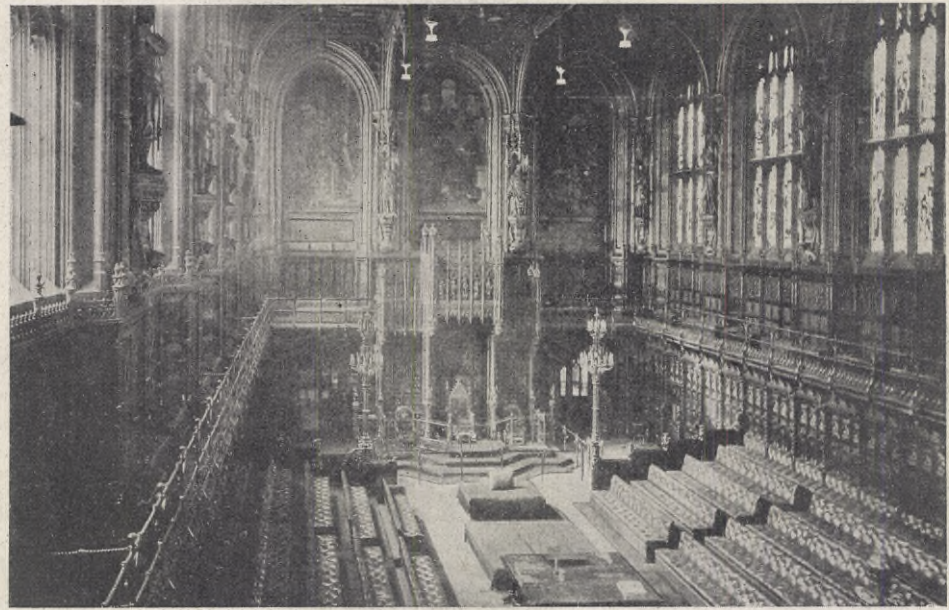
MR LLOYD GEORGE, finansministern,
som framlagt budgetförslaget.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm.—Öbg

MR ASQUITH,
Englands premiärminister.

Den främsta kontinentala auktoriteten på sin tid å den engelska författningsrättens område, Rudolf Gneist, gaf en af sina förnämsta författningshistoriska framställningar titeln: "Det engelska parlamentet i dess tusenåriga förvandlingar". Den kunde inte valts mera betecknande. Den oinskränkta lagstiftningsmakten i det brittiska riket, så oinskränkt, att den som det plägar uttryckas förmår allt utom

Efter fotografi.

LORDERNAS HUS.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Efter porträtt.
KOLONIALMINISTERN LORD CREWE, regeringens representant i öfverhuset.

att förvandla en tupp till höna eller en man till en kvinna, har sedan uråldstida tider hvilat hos parlamentet. Detta i sin ordning utgöres enligt engelsk åskådning af konungen med rikets tre ständer: de andliga lorderna, de världsliga lorderna och "the commons", de båda förstnämnda sedan århundraden förändrade till ett öfverhus, de senare utgörande underhuset. Medan parlamentet i denna betydelse förblifvit i en konstitutionellt oförändrad ställning och medan förhållandet mellan de tre däri ingående faktorerna formellt och teoretiskt icke varit föremål för rubbning, har tack vare en ur de faktiska omständigheternas logik framvuxen, genom precedensfall och häfd småningom sig uppbyggande utveckling den oskrifna, men verkliga engelska konstitutionen slutligen förvandlats därhän, att inom vissa gränser all makt samlats i underhuset eller rättare sagt hos det utskott — kabinettet — af dettas förhärskande parti, som på en gång är konungens rådgifvare, parlamentsarbetets ledare och statsförvaltningens spets. Men tack vare konstitutionens natur af att vara oskrifven, vinner denna författningens utveckling aldrig hvila i något fullt afslutadt rättsligt system, lika litet som lifvet någon sin står stilla, förr än det afslutas med döden.

Det är i ljuset af denna den engelska konstitutionens eviga omvandling i anpassning efter för-

LORD CROMER, (chefen för frihandelsligan) som förklarar sig skola nedlägga sin röst vid omröstningen.

Efter porträtt. Källa: Bengt Sjöbergars.
MR ARTHUR BALFOUR, den egentlige inspiratorn till lordernas "revolutionsförsök".

Källa: Bengt Sjöbergars.
LORD ROSEBERY, den f. d. liberala politikern, som nu mot de konservatives förmodan talat emot lord Landsdowne.

ändrade samhälleliga betingelser, man har att se den nu pågående budgetstrid, som tillspetsats till en konflikt mellan parlamentets båda hus. Det fanns en tid — före 1832 — då öfverhuset tack vare reglerna för underhusets bildande genom röstköp och annan korruption var i stånd att bestämma öfver det sistnämndas sammansättning. Då saknades anledning till konflikt. Det kom en annan tid, då visserligen öfver- och underhus sammansattes själfständigt hvar för sig, men tack vare den engelska valmanskårens traditionella, att icke säga nedärfda aristokratiska instinkter i förening med hvad man skulle kunna kalla plutokratiska valseder i stort sedt samma samhällsklass hade ledningen i båda, makten måtte aldrig så mycket växla mellan tories och whigs, mellan konservative och liberaler. Äfven nu saknades den sociala spänning, som erfordrades för utlösande af en verkligt allvarlig konflikt. Annorlunda ha förhållandena gestaltat sig på den allra senaste tiden. Icke blott underhusets valmanskår, äfven dess sammansättning har demokratiserats. Och denna demokratisering har i främsta rummet föranlett en motsats i syn på de nu existerande jordäganderättsförhållandena, som rör sjalfva grunderna för det nuvarande engelska samhället. Orimligheten af jordfördelningen — allra största delen

af Englands jord, äfven de områden, på hvilka städerna äro belägna — är belagd med fideikommissband och äges af några hundra personer, framför allt öfverhusmedlemmar — har framträdtt allt bjärtare, i samma mån jordägarna i allt större utsträckning öfvergått att bli blotta rättagare af stadsbyggda tomter och röntorna till följd af landets starka industrialisering visat en allt större "oförtjänt tillväxt". Så har grunden skapats för den nuvarande konflikten, till sitt väsen sålunda social och gällande de stora fideikommissariernas jord- och tomt-monopols fortfarande bestånd, om och till formen konstitutionell på grund af den naturliga representation, detta monopol äger i öfverhusets stora "landlorder".

Utgången lär knappast vara tvifvelaktig. Den nuvarande engelska jordfördelningen är från samhällssynpunkt så uppenbart ohållbar, att ett motstånd mot en efter densamma anpassad jordbeskattning — det är en sådan frågan närmast gäller — är hopplöst. Men härtill kommer, att det knappast kan ifrågasättas, att icke öfverhusets kraf på medinflytande på

budgeten är ägnadt att rubba det ömtåliga författningmaskineri, hvilket sammanfattas under benämningen "engelsk parlamentarism". Det är något som erkännes äfven af statsmän annars tillhörande den nuvarande regeringens opposition och som ogilla dess föreliggande förslag till jordbeskattning, att underhusets uteslutande finansmakt är en nödvändig förutsättning för dess från intet håll ens i öfverhuset bestridda rätt att bestämma öfver kabinetts sammanställning. Engelsmännens så oerhördt fint utvecklade konstitutionella smak skall helt visst ej heller denna gång förneka sig.

Hela världen följer emellertid kampen med spänning. Intresset är icke endast teoretiskt. I sin innersta grund gäller frågan tillika spörsmålet: jordbeskattning eller tullskyddslagstiftning. Ty ökade statsinkomster behövas. Men hvad betyder det icke för Sverige, för Danmark, för världens alla länder, om tillträdet till jordens enda återstående fria marknad stänges eller försväras?

FINSKA PORTRÄTT FÖR DAGEN.

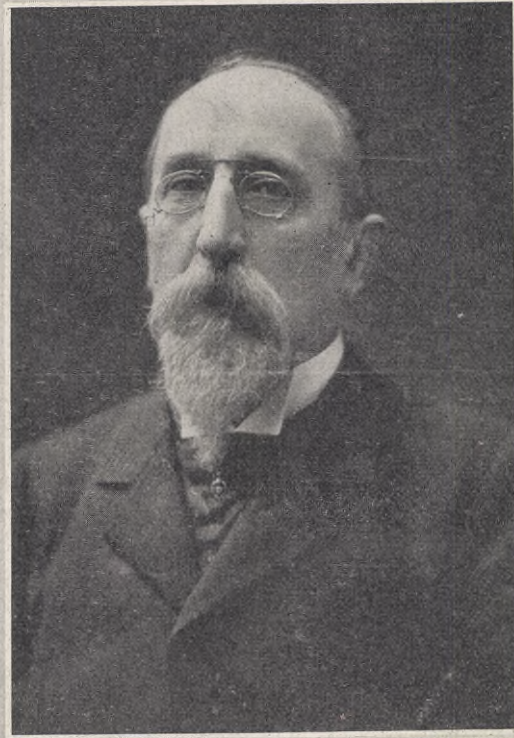

Foto. Fl-din, Stockholm.

Kvinnor: Bengt Sjöström.

LEO MECHELIN, 70 år den 24 november.

70 år fyllde den 24 november den finske statsmannen, f. senatorn *Leo Mechelin*. Genom sin statsrättsliga lärdom och sitt orubbliga fasthållande vid Finlands konstitutionella rättigheter har han mer än någon annan varit den i striden mot förryskningssträfvandena synliga gästalten. En varm vän af Sverige och svensk kultur, står M. alljämt som den främste mannen i det svenska partiet. Tunga äro de bördor den vördade äldringen haft att bära under kampen för sitt Finland — också landsförvisning har drabbat honom härunder.

Och nu skymmer det åter vid Finlands horisont —

Efter porträtt.

Kvinnor: Bengt Sjöström.

GENERALGUVERNÖR BÖCKMANN.

ej ens på sin ålderdoms dagar synes Leo Mechelin få hoppas på lugnet för sig och sitt land.

En underrättelse, som icke bidrager att göra Finlands nu så dystra ställning hoppfullare, är den att *generalguvernör Böckmann* inlagt om och erhållit sitt afsked. Ehuru ryss till själ och hjärta, har Böckmann dock under sin generalguvernörstid visat, att han icke ville vara någon handgängen man åt dem som nu makten hafva i Ryssland, och i hvars planer det synes ingå att helt stryka namnet Finland ur kulturen, och hvilka nu rikta slag på slag mot den finska nationaliteten.

EN MÄRKLIG SVENSK MATERIALPROFNINGSANSTALT.

H. 8 DÅ STOCKHOLMSFOTOGRAF

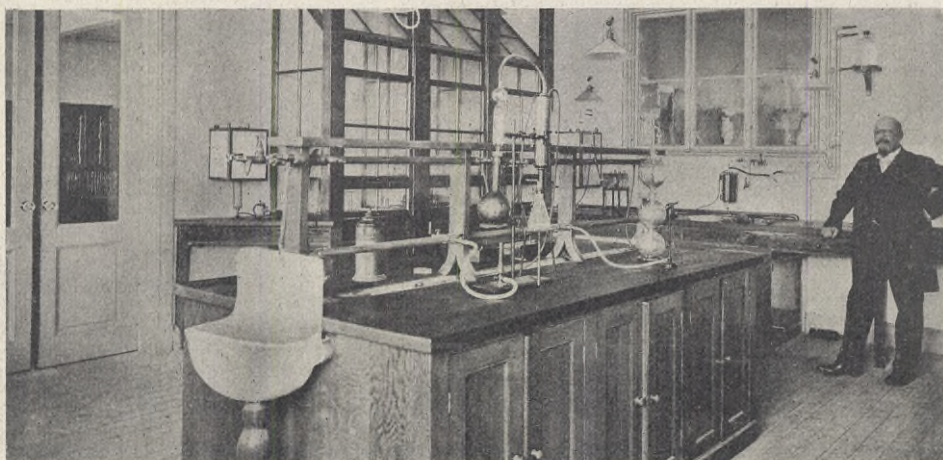
AKTIEBOLAGET SALTSJÖKVARNS NYA CEREAL-LABORATORIUM.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

hvarje större industriföretag. Verkstäder, sockerbruk, bryggerier o. d., alla ha de hvar sitt experimental-laboratorium, visserligen mer eller mindre fullständigt, men alla tjänande samma syfte, att syna materialet i sömmarne. Utan tvifvel ha liknande arrangemang varit påtänkta inom *kvarnindustrien* och därmed sammanhängande områden, och till en viss grad ha väl äfven tidigare åtgärder blifvit vidtagna i denna riktning, men de ha ej vunnit den omfattning eller till sin disposition haft de resurser, som en effektiv undersökning af spannmålet och mjölet förutsätter. Icke ens utlandet, hvarken Europa eller Amerika, har haft något väsentligt att bjuda på i detta hänseende, och, ehuru behovet uppskattats inom alla fackkretsar, har realiseringen hitintills stannat vid de fromma önskingarna.

Inom de flesta industrier, hvilkas verksamhet är byggd på råvarans förädling, spelar materialprofnig en framstående roll, men det är först sedan denna vunnit en vetenskaplig fulländning, som produkterna i vår tid nått en förut oanad fullkomning. Ofta äro dessa *undersökningsanstalter* ställda under statens ledning, men behovet af en konstant kontroll har på sistone låtit dem uppstå litet hvarstans som själfständiga afdelningar af nästan

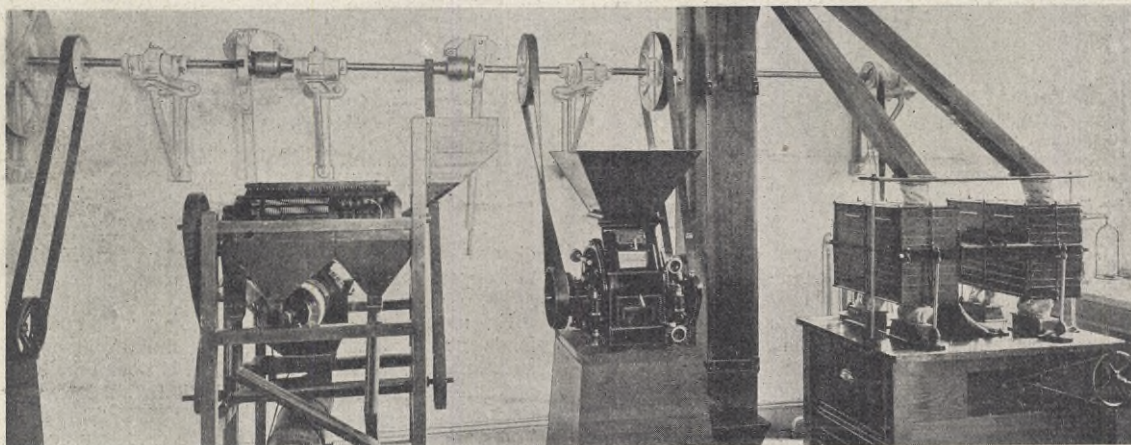
tills stannat vid de fromma önskingarna.

H. 8 DÅ STOCKHOLMSFOTOGRAF

YTTRE LABORATORIERUMMET. (Å bilden synes dir. Valentin).

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PARTI AF LABORATORIETS KVARNRUM.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Schim—Og.

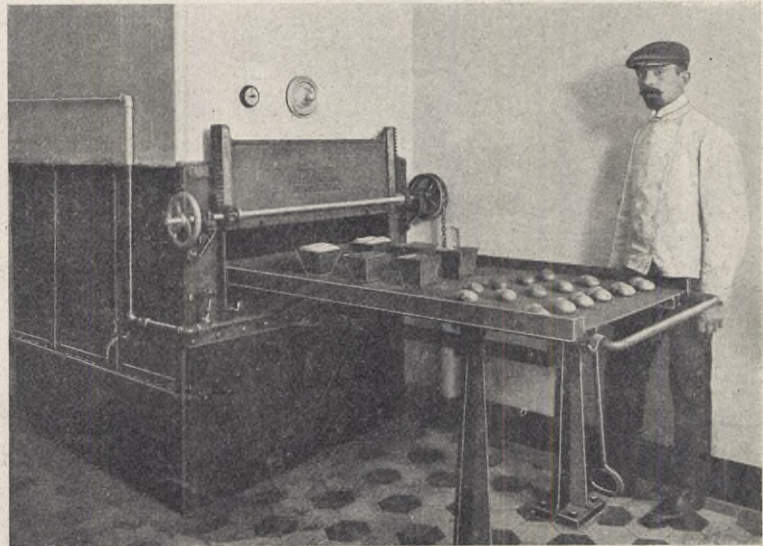
H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PARTI AF STORA LABORATORIERUMMET OCH INSTRUMENTSALEN. (Ingeniör Molin synes vid skrifbordet.)

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sjölin—Og.

Desto mer glädjande är det, att *Sverige* tagit det efterlängade steget, ty genom det *Cereal-laboratorium*, som *A.-B. Saltsjökvärn* på initiativ af verkställande direktören därstädes, hr Ph. Valentin, upprättat, ha väsentliga utvecklingsmöjligheter tillförts den svenska kvarnindustrien på samma gång som den konsumerande allmänheten vunnit ökade garantier med afseende på brödets sammansättning. Det är icke längre ett trefvande i mörkret, utan en kallblodig och ingående granskning af det material som föreligger, och särskildt i dessa dagar, då en lifsmedelskommission haft att yttra sig om brödets egenskaper, skulle det ifrågasvarande *Cereal-laboratoriet* ha kunnat inlägga sitt vägande ord.

Dess tillkomst har ock redan blifvit vederbörligen uppmärksam, och våra förnämsta fackmän på området ha utan tvekan betecknat det ej blott som det fullständigaste i sin art vårt land har att uppvisa, men också vida öfverglänsande

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PARTI AF BAGERIET OCH VÄRMEKAMMAREN.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

hvad man finner utomlands. Laboratoriet förestås af ingenjör Gunnar Molin.

Foto. Torin. Allingsås'

FRÅN A.-B. HEYMAN, VÄRGÅRDA, 50-ÅRS DAG.

1. Änkefru Hilda Heyman, 2. Landshöfding Husberg, 3. Disponent Knut Heyman.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sjölin—Og.

Med *medaljutdelning* till tolf af sina trojänare och invigning af ett nytt försörjningshem högtidlighöll

nyligen Aktiebolaget A. Heyman, Värgråda, sin femtioårsdag.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

F. C. K. BARNEKOW.
Friherre. Godsägare. — Kristi-
anstäd. 70 år 26 Nov.*

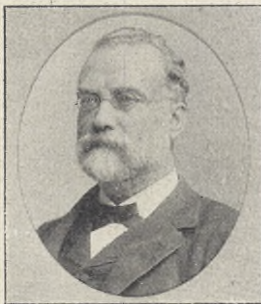
L. V. A. DOUGLAS.
Grefve. Landshöfding. — Lin-
köping. 60 år 24 Nov.*

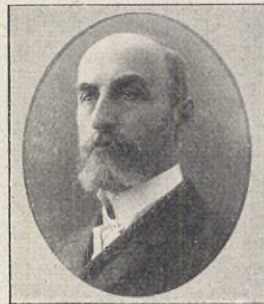
G. L. DE GEER.
Friherre. Landshöfding. —
Kristianstad. 55 år 27 Nov.*

K. R. RYDIN.
Landshöfding. Juris dr. —
Visby. 55 år 20 Nov.*

A. F. LINDSTRÖM.
F. d. Statsgeolog. — Stock-
holm. 70 år 27 Nov.

B. G. V. WESTLING.
Seminarierektor. Fil. dr. —
Linköping. 65 år 26 Nov.*

K. M. A. TORÉN.
Bankdirektör. — Stockholm.
55 år 15 Nov.*

C. J. SVENSSON.
Byggmästare. — Stockholm.
50 år 18 Nov.*

C. BERGGREN.
Fabrikör. Bokbindaremästare.
— Lund. 70 år 4 Dec.*

S. O. C. C. E. LEWENHAUPT,
Grefve. Öfverste. — Malmö.
60 år 26 Nov.*

A. JEANSON.
Handlande. — Sollefteå.
50 år 14 Dec.*

H. T. S. WALLENGREN.
Professor. — Lund.
45 år 24 Nov.*

P. WERME.
Kontraktspäst. — Sunne.
65 år 28 Nov.*

R. V. RAMSTEDT.
Grosshandlare. — Stockholm.
55 år 21 Nov.*

S. A. PFANNENSTILL.
Medicine Dr. Öfverläkare. —
Malmö. 50 år 21 Nov.*

T. KÖSTER.
Tysk konsul. Innehafvare af
firman Meyer & Köster. —
Göteborg. 50 år 21 Nov.

* Uiförliga data å sista sidan.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

J. A. TAUSEN.
F. d. handlande. Poststat-
förest. Kommunaln. — Glafva.
75 år 24 Nov.

M. A. ANDERSSON.
Landbrukare. Kommunalman.
Nödinge, Nol. 75 år 19 Nov.

B. G. CARLSSON.
Häradsdomare. Komm.-ordf.
Bäck. (Kronob. l.). 65 år 22 Nov.

C. E. ANDERSSON.
Landbrukare. Kommunalman.
— Knapasjö, (Elsb. l.). 50 år
2 Dec.

J. A. F. CARLSON.
Nyutnämnd öfverste och chef
för Skaraborgs regemente.

B. B. E. MÖRCKE.
Nyutnämnd öfverste och chef
för Hallands regemente.

N. M. P:SON NILSSON.
Utnäm till professor vid
Lunds Universitet.*

A. T. AHLSTRÖM.
Bokhållare. — Göteborg*

G. W. TISELL. †
Apotekare. — Linköping.
F. 18. † 18 Nov.*

O. W. ABENIUS. †
F. d. Sjökapten. Förde Stockh.
Å. Red. A. B. ångare "Pr sto"
i 35 år. — Stockholm. F. 42.
† 19 Nov.

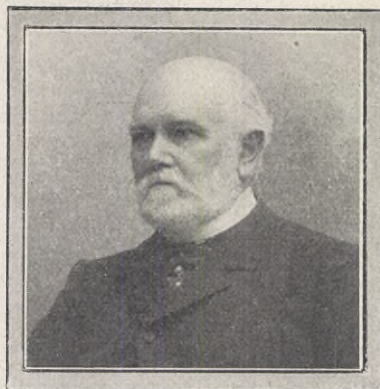
J. JÖNSSON. †
Landsingsman. Kommunal-
man. — Dufhult (Kristianst. l.).
F. 43. † 18 Nov.

L. OHLIN. †
Underlöjtnant. Beridare vid
hingstdepot'en. — Strömsholm.
F. 55. † 18 Nov.

K. M. STJERNA. †
Arkeolog. — Uppsala.
F. 74. † 15 Nov.*

J. E. CEDERLUND. †
Grosshandlare Mecenat — Stockholm.
F. 25. † 23 Nov.*

C. H. A:SON LINTON. †
Grosshandlare. Deleg. i O. P.
Anderson & Sons Spritfabrik
(sedan A. B.) — Göteborg.
F. 57. † 25 Nov.

* Uiförliga data å sista sidan.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

FREDRIK CHRISTIAN KJELL BARNEKOW. Stud.-ex. 56, u.-löjtn. vid Skånska drag. regt. 60 afsked ur krigstj. 70. Led. af riksd. F. K. 78—95, af Andra Kammaren 95—05 då han afsade sig. — Led. af bevilln. utsk. 80—82, 84—93 (v. ordf. 88—91, ordf. 87), af konstl. utsk. 96—03 (v. ordf. från 1900). Kyrkomötesombud 88, 93 och 98. I landstinget sedan 80. (v. ordf. 84—87, 89—91, ordf. 92—07). Mångårig v. ordf. i Hushållningsallskap. Under 40 år ordf. i komm.-stämma och nämnd och i Önnestads Folkhögskola. Direktör i Skånska hypoteksföreningen och led. af dess styrelse.

LUDVIG VILHELM AUGUST DOUGLAS. Vi bringa med anledning af 60-årsdagen ett porträtt men återkomma med utförlig biografi.

GERHARD LOUIS DE GEER. stud.-ex. 72, juris kand. 79, vice häradshövding 81, t. f. kanslisekr. i Finansdep. 88—92, landshövding i Kristianstads län 05. — Ordf. i länets Hushållningssällskap 06.

KARL RUDOLF RYDIN. stud.-ex. 73, vice häradshövding 86, juris d.r. 89, t. f. kammarråd s. å., advokatfiskal i kam.-koll 90, kammarråd 91, landshövding i Gotlands län 09; sekreterare i konst.-utskottet 88—89, sekr. och senare led. i prestlöneregl.-komm. 97—03; led. i dissenserkattekomm. 06—07; sekr. i särskilda utskottet vid 08 och 09 års riksd.; ordf. i åtskilliga direktioner.

BOROR GOTTFRID WILHELM WESTLING. Stud.-ex. 63, fil. dr. 72, efter lektorat och adjunktur i Norrköping och Linköping rektor för Linköpings folkskoleseminarium sedan 97. Folksk.-inspektör 87—92, förest. för Östergötlands landstings skolskolesem. 93—97. Led. af kyrkomötet 03, ordf. i styrelsen för nämnda seminarium sedan 98.

KARL MAGNUS AUGUST TORÉN. anst. vid A. B. Stockholms Handelsbank sedan 82, verkst. dir. för afdelningskontoret i Jönköping 90, styrelseled. och biträdande kassadirektör i Stockholm 93, kassadirektör 01.

CARL JOHAN SVENSSON, en af hufvudstadens mest betydande byggmästare, under mer än ett tiotal år ledamot af Byggmästareföreningens styrelse och under denna tid ofta anlitad som underhandlare vid arbetskonflikter. En del år föreningens kassadirektör, deltog som dess fullmäktige i bildandet af Centrala arbetsgifvareförbundet och har varit medlem af dess förtroenderåd.

CARL BERGGREN, innehar universitetsstadens förnämsta, omkring 100-åriga, bokbinderi.

SIXTEN LEWENHAUPT. Född i Strassburg blef greve L., efter att ha genomgått krigsakademien, soldat i fransk tjänst och deltog som sådan i kriget 70—71. — Han avancerade därvid till sergent 71 och ingick s. å. som fanjunkare vid Svea Lifgarde, samt utnämndes till u.-löjtn. v. Närikes Regt. 71, major vid Göta lifg. 97, överste-löjtnant vid första Lifgren-regt. 01, öfverste och chef för S. Skånska Inf.-Regt. 04.

ALFRED JEANSON. Ledamot af municipalstyr. och kommunalnämnd, den senares ordförande. Ledamot af styrelsen för Bank.-A. B. Norra Sveriges afdelningskontor, af Lasarettidirektion, styrelsesuppleant för Österåsens sanatorium.

HANS THURE SIGURD WALLENGREN, stud.-ex. 86, fil. dr. 97, docent i zoologi 05, e. o. professor 05, ord. professor 08, censor vid mogenhets-examen 08.

PETER WERME, stud.-ex. 69, prestvigd 70, past.-ex. 79, kyrkoherde i Ö. Ämtervik 81, i Brunsög 92, i Sunne 01, kontraktspröbst i Fryksdalen 02, ordf. i kommunalnämnd och fattigvårdstyr. 84—94 i Ö. Ämtervik och 95—01 i Brunsög.

REINHOLD VIKTOR RAMSTEDT. Innehafvare af firman Reinh. V. Ramstedt jr. — Led. af Riksd. A. K. 94—96, stadsfullmäktigt i Stockholm 95—09, handelskunnig led. af Rådhus. 05, ordf. i styr. för Borgersk. Enkehus led. af styr. för Sv. allmänna handelsförening, ordf. 03.

STEN ALGOT PFANNENSTILL. Stud.-ex. 80, med. dr. 91. Docent i med. vid Karolinska Inst. 92. T. f. professor 97. Öfverläkare vid Falu länsstas. 98, vid Malmö Allm. Sjukhus sedan 06.

NILS MARTIN PERSSON-NILSSON stud.-ex. 92, docent i grekiska språket och litteratur i Lund 1900, arkeol. studieresor i Italien, Grekland, Turkiet och Syrien 01, 05, 07, t. f. professor i klass. språk vid Göteborgs Högskola 06, professor i klass. fornkunskap och ant. historia i Lund 09.

ARVID TEODOR AHLSTRÖM, f. 1886, har i dagarna erhållit guldmedalj i 8:de storleken för den bragd — på sin tid utförligt relaterad i dagspressen — genom hvilken han, under stor risk för eget lif, med ovanlig rådhighet räddade ett människolif och afvärjde explosionsfara vid inträffad eldsolycka i petroleumupplag den 31 sistlidne augusti.

GUSTAF WILHELM TISELL, aflade provisors- samt apotekarexamen 43, innehade mellan 43—74 apotek i Sköfde, Lidköping, Strängnäs samt apotek Ugglan i Stockholm. Bestridde 63—64 amanuensbefattningen vid k. kontrollverket, utsågs 67 att representera Sveriges apotekarekär vid Intern. farmaceutiska kongressen i Paris s. å., korresponderande utländsk ledamot af Sociéte de Pharmacie de Paris 68, samt nämndes till korresponderande ledamot af Sociéte des Pharmaciens de Seine et Marne. Bestridt kamrerarebefattningen i apoteksprivilegiernas amteringsfond 74—77 samt varit ledamot af Apotekaresocietetens direktion i Stockholm och en tid dess sekreterare.

KNUT MARTIN STJERNA. I föregående nr kunde vi till biografien om den så plötsligt bortryckte, utomordentligt framstående unge vetenskapsmannen endast lemna reproduktion efter ett mindre lyckadt porträtt. Sedan dess har ett nyare blifvit funnet hvilket vi blifvit satta i tillfälle att återgifva.

JOHAN EDWARD CEDERLUND var en af hufvudstadens äldste och högst aktade borgare. C., som var född 1825, son till den kände innehafvaren af den stora vinhandelsfirman J. E. Cederlunds söner (då J. Cederlund jr.) fick en grundlig merkantil utbildning såväl hemma som i utlandet. Firmans chef blef han 1853, och ännu på sin höga ålder deltog han i affärens ledning.

Han har haft en mängd förtroendeuppdrag, och tog bl. a. initiativet till bildandet af Stockholms Handelsbank. Var vidare stiftare af Rederiaktiebolaget Svea. Stadsfullmäktigt 67—70.

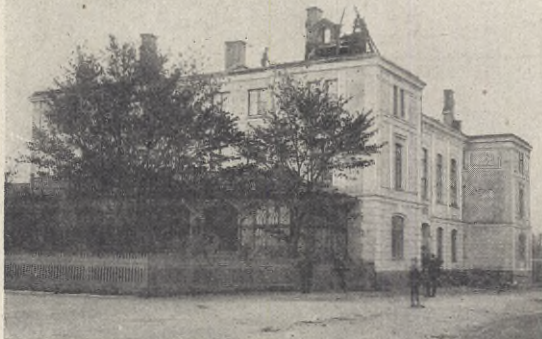
Han utöfvade en omfattande välgörenhet och mecenatskap. Bland annat har Nationalföreningen i tuberkulos och Handelshögskoleföreningen fått hvarvadera 30 000 kronor. Själf varm beundrare af konsten och konstnärer, har han frikostigt understött många unga konstnärer.

C. var ock lifligt intresserad för idrotten, särskildt segelsporten.

SVENSKA MILITÄRA IDROTTSFÖRBUNDETS MEDALJ TILL KONUNGEN.

Såsom ett uttryck af tacksamhet för den tid, *Konungen* såsom Kronprins ståt i spetsen för den *militära idrotten* i Sverige, har till konungen öfverlämnats Sveriges militära idrottsförbunds nysp präglade medalj. Öfverlämnandet skedde genom er deputation, anförd af förbundets ordförande, kronprinsen.

Foto. Hermansson. Skara.

SKARA STADSHOTELL härjades natten till den 25 nov. af en häftig *eldsödda*, som svårt ramponerade hotellet. Tvenne af hotellets kvinnliga personal omkommo i eldhaftet.

Kliché: Bengt Silfverparre.

OBS! Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

F A B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1909.

Anastofelogench

Kliché: Bengt Silfverparre.

P. S. KRÖYER Å SKAGEN, studerande svenska skolgossar och -flickor i värmlandsdräkter.

HVAR 8 DAGS abonnenter ombedjas i god tid förnya prenumerationen för 1910. Utgången häfte omtryckes ej.

10:DE HÄFTET INNEHÅLLER:

Jakob Adolf Hägg. — En nyfunnen uppländsk runsten. — Två arkivforskare. — Idrottsriksdagen. — Teater- och modebilder. — Årets Nobelpristagare. — Den engelska budgetstriden. — Utländska porträtt för dagen. — En märklig svensk materialpofningsanstalt. — Medaljutdelning. — Veckans porträttgalleri. — Svenska bilder. — P. S. Krøyer å Skagen.